

Voorganger: Bert de Wit

Schriftlezing: Johannes 12:20-33

Gemeente – thuis en hier in de kerk – van onze Heer, Jezus Christus,

Kon je het een beetje volgen – die Schriftlezing? Het is een lastige tekst, hè? Of misschien is die tekst niet zozeer lastig, maar is het gewoon lastig wat hier wordt gezegd.

Johannes vertelt in zijn evangelie wat Jezus heeft gezegd en hoe de mensen daarop reageerden. Volgens mij vonden de mensen het toen ook al lastig. De mensen om hem heen hadden ook al moeite om Jezus te volgen. Om hem te volgen in zijn redenering – maar vooral om hem te volgen op zijn weg. Want dáár gaat het om in het hele verhaal: wat betekent het om Jezus te volgen? Waar kom je dan terecht?

‘Wie mij dient moet mij volgen:’- zegt Jezus – waar ik ben zal ook mijn dienaar zijn, en wie mij dient zal door de Vader geëerd worden’.

Omdat we vandaag ambtsdragers mogen bevestigen wil ik die woorden er even uitlichten. Want ambtsdragers zijn dienaren: een ambt is een dienst. Maar Jezus heeft het niet alleen over ambtsdragers – hij doelt op iedereen die hem wil volgen en dienen.

Hij zegt dit nog als antwoord op de vraag van de Grieken. Daar begint de Schriftlezing van vandaag mee: met een aantal Grieken – waarschijnlijk Griekse joden – die naar het feest in Jeruzalem waren gekomen om God te aanbidden. Het feest, dat was het joodse paasfeest – Pesach. Die Grieken hadden gezien wat hiérvóór wordt verteld: hoe Jezus als een koning werd onthaald in Jeruzalem. Alsof hij de Messias was! En dát had die Grieken nieuwsgierig gemaakt. Daarom wilden zij Jezus graag ontmoeten.

In het vervolg van het verhaal komen die Grieken niet meer voor. En op het eerste gezicht lijkt het alsof Jezus totaal niet ingaat op hun verzoek. Het hele verhaal lijkt van overbodige opmerkingen aan elkaar te hangen. Want wat doet het er toe, dat de Grieken naar Filippus gingen, dat Filippus uit Betsaida in Galilea kwam, dat hij naar Andreas ging om te vertellen wat de Grieken wilden en dat ze toen samen naar Jezus gingen? Waarop Jezus begint over dat de tijd van de Mensenzoon is gekomen en dat de graankorrel moet sterven...???

Misschien moeten we gewoon een beetje beter ons best doen, niet alleen om de tekst te begrijpen maar vooral om Jezus te volgen. Want daar ging het om – had ik gezegd. Die Grieken wilden Jezus volgen...

In elk geval wilden ze Jezus ontmoeten om te zien of hij degene was die zij in hun leven zouden willen volgen. Zij waren naar Jeruzalem gekomen – schrijft Johannes – ‘om God te aanbidden’. Zij hadden gezien hoe Jezus als een godheid aanbeden werd: ‘Hosanna! Gezegend die komt in de naam van de Heer!’ En nu is de vraag: hoe doe je dat als Griek? Hoe kun je Jezus volgen en hem aanbidden?

Zo tussen neus en lippen door vertelt Johannes, dat je dan het beste contact kunt opnemen met de gemeente van Christus. Je kijkt gewoon op de website van de kerk, daar vind je wel een naam van een ambtsdrager – de scriba, predikant of kerkelijk werker – en daar zoek je dan contact mee. Dat is de kortste weg voor iemand die Jezus wil ontmoeten. Dat gaat via jullie, via óns, via Filippus en Andreas.

En dat is niet alleen de kortste weg – het is de enige weg. Jezus is niet op een andere manier bereikbaar dan via mensen. Daartoe is de gemeente van Christus op aarde. Het is onze roeping, het ambt van alle gelovigen, om de ontmoeting met Jezus mogelijk te maken. Wie Jezus wil ontmoeten, moet bij óns terecht kunnen.

Als je dat eenmaal doorhebt, dan valt het graankorreltje op zijn plek. En ook die raadselachtige uitspraak van Jezus – ‘wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het voor eeuwig’.

Dat is een provocerende opmerking. Het is bedoeld om reactie op te roepen. ‘Je leven háten? Waar sláát dat op?’ Nou, dat slaat op het leven van Jézus.

Jezus zegt dit tegen mensen die hem willen volgen in hun leven. Mensen die willen leven zoals Jezus... Aan die mensen laat Jezus zíen wat zijn leven ís. Hij houdt ze als het ware een spiegel voor. Zou jij je eigen leven hierin willen spiegelen? Wil je werkelijk zó leven, als Jezus je voorhoudt?

Het leven van Jezus is als de weg die een graankorrel gaat. Het is de bedoeling dat een graankorrel in de aarde valt en sterft. Want dan kan de graankorrel uitgroeien tot een korenaar. En dan kan hij vrucht dragen en nieuwe korreltjes voortbrengen. Als een graankorrel boven de grond blijft, dan blijft het maar één korrel. Tot zover kan een kind het volgen.

Alleen het woord ‘sterft’ is een beetje vreemd - met betrekking tot een graankorrel. Dat duidt er op dat Jezus het hier heeft over zijn leven. Over de bedoeling van zijn leven. Het is de bedoeling van zijn leven, dat hij sterft. Zijn sterven is niet een mislukking, het is juist de bedoeling.

Jezus zegt (met iets andere woorden): ‘Wie zich vastklampt aan zijn leven verliest het, maar wie zijn leven gééft behoudt het voor eeuwig.’ Zó wil Jezus leven. Hij wil zijn leven géven, aan de mensen. Want door zijn leven te géven – desnoods tot de dood er op volgt – krijgt zijn leven betekenis voor andere mensen, vinden ándere mensen door hem het leven, en zo krijgt het leven eeuwigheidswaarde.

Dan krijgt het leven waarde voor de Eeuwige – voor God, dus. ‘Wie mij zo dient zal door de Vader geëerd worden’, zegt Jezus. Je zou daar zomaar overheen lezen, maar Jezus zet hier de hele godsdienst op zijn kop!

Godsdienst is toch het fenomeen, dat mensen hun God vereren? Daarvoor waren die Grieken naar Jeruzalem gekomen: om God te aanbidden. Als je aanbidt, dan maak je jezelf klein en maak je God groot. God is verheven en mensen zijn nederig en dienstbaar. Zo ziet godsdienst er uit - in de regel. Maar Jezus zegt: ‘als je mij dient, dan zal de Vader jou vereren’. Alsof God dan nederig wordt en jóu op een voetstuk plaatst.

Wie dit kan volgen heeft het niet begrepen. God is totaal anders dan wij dachten!

Hoe kunnen we nou zó denken over God?! Een God die nederig is, die er niet is om gediend te worden maar om te dienen. Wat moet een mens daarmee – een hoogmoedig mens?

God is dus niet zo als ‘de mensen’. Hij is zo als die ene mens. Die ene die zijn moment van glorie vond, toen hij ten diepste werd vernederd aan het kruis. Die zijn leven met zoveel liefde heeft gegeven, dat hij nog altijd leeft in ons en wij in hem. In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.